

Temanummer om
begravning

Teemanumero
hautaan siunaamisesta

KONTAKTI

INGÅ FÖRSAMLINGSBLAD – INKON SEURAKUNTALEHTI

nr 1 • 2018 nro

*Påskan kommer
med uppståndelsehopp*

*Pääsiäinen tuo
ylösnousemustoivoa*

Kontaktuppgifter / Yhteistiedot

Präster - Papit

Tom Sjöblom kyrkoherde / kirkkoherra
040-4851045 tom.sjoblom@evl.fi

Tom Hellsten församlingspastor / seurakuntapastori
050-3304360 tom.hellsten@evl.fi

Kantor - Kanttori

Marianne Gustafsson Burgmann
050-5051530
marianne.gustafsson-burgmann@evl.fi

Diankoni - Diakonia

Annette Taipalus diakon / diakoni
040-5552090 annette.taipalus@evl.fi

*Mottagningstid onsdagar 10-12 i Prästgården,
övriga tider enligt överenskommelse.*

Noora Nylund vikarie / sijainen
050-5011755 noora.nylund@evl.fi

*Vastaanotto tiistaisin klo 10-12 Pappilassa,
muulloin sopimuksen mukaan.*

Suomenkielinen nuorisotyö

Noora Nylund vikarie / sijainen
050-5011755 noora.nylund@evl.fi

Svenskspråkigt ungdomsarbete

Lotta Ahlfors ungdomsteolog / nuorisoteologi
050-4989162 lotta.ahlfors@evl.fi

Dagklubben - Pjäväkerho

Marina Högström ledande barnledare / johtava lastenohjaaja
050-3839263 marina.hogstrom@evl.fi

Karin Eklund familjecafé, även husmorstjänster /
perhekahvila, myös emännäntehtäviä
050 413 8814 karin.eklund@evl.fi

Pastorskansliet - Seurakuntavirasto

☎ 09-221 9030 • telefax 09-2961212

Bollstavägen 2a 10210 Ingå
Bollstantie 2a 10210 Inkoo

Öppet må-to 9-12 Avoinna ma-to 9-12
inga.kansli@evl.fi

Siv Dufvelin församlingssekreterare / seurakuntasihtööri
09-22190312 siv.dufvelin@evl.fi

Susanne Lökvist byråsekreterare / toimistosihtööri
09-22190311 susanne.lovkvist@evl.fi

Ekonomikontoret - Taloustoimisto

Öppet må-to 9-12 Avoinna ma-to 9-12

Seija Korhonen ekonomichef / talouspäällikkö
09-22190313, 050-3100211
seija.korhonen@evl.fi

Fastigheter - Kiinteistöt

Susann Sköld-Qvarnström husmor / emäntä
09-22190327, 040-7493707

Per-Olof Korander församlingsmästare / seurakuntamestari
040-5347853

Jörgen Nyman fastighetsskötare / kiinteistönhoitaja
040-5627965 jorgen.nyman@evl.fi

Mårten Linden fastighetsskötare / kiinteistönhoitaja
050-4065181 marten.linden@evl.fi

Kristina Böhling gravgårdsskötare / hautausmaatyöntekijä
städare / siivoja
040-5347653 kristina.bohling@evl.fi

Regina Westerholm Rövass lägergård, leirikeskus
husmor / emäntä
040-7628627 regina.westerholm@evl.fi

Ingå församlings hemsidor: www.ingaforsamling.fi
Inkoon seurakunnan kotisivut: www.inkoonseurakunta.fi

Ingå församling finns också på Facebook.
Inkoon seurakunta on myös Facebookissa.

Församlingens veckoannonser torsdagar i Kyrkpressen.
Seurakunnan viikkoilmoitukset Etelä-Uusimaa-lehdessä torstaisin.

Ansvarig redaktör • Vastaava toimittaja: Tom Hellsten

Layout: Ekenäs TypoGraf/CW • Tryck & Paino: Grano Ab, Vasa 2018
Pärmbild • Kansikuva: Peter Arnkil

En oväntad vändning

Under tiden jag arbetat med detta temanummer om begravning, fick temat en ny och oväntad aktualitet då min egen pappa plötsligt blev sjuk och dog efter några veckors sjukhusvistelse.

Även om jag hela tiden umgås med döds-temat genom alla jordfästningar jag har, fick tematiken nu en annan personlig dimension. Många tankar fyller givetvis var en som är i den situationen att en nära anhörig gått bort. En av de tankarna är om jag kan tillåta mig att tänka på himlen och evigheten, och på det sättet ge rum för ljus och glädje i sorgen. Det är tydligt att man inte längre i kristna sammanhang talar

särskilt mycket om himlen och det som i Jesu undervisning får så mycket utrymme, en himmelsk fest med bröllop. Det anses kanske alltför sentimentalt. Dessutom finns tanken med att inte alla får plats, vilket i vårt inkluderande tänkande idag inte är populärt. Någon kanske anser att det är diskriminerande. Igen en fråga om vi håller oss Bibelns undervisning eller till samtidens tankematerial. Den bibliska tanken är att alla är inbjudna men få tar emot inbjudan.

För min egen del vill jag öppna för ljus och glädje, och låta det vara en del av det som sorgearbetet ger mig. Jag behöver inte ge det hela en sentimental klang, men återseendets glädje finns med liksom tankarna om det goda som väntar i Guds närhet. Sorgearbetet blir inte bara en ansträngande och trist process, men en tid som också ger mig positiv energi. □

Foto: Pixabay

Odottamaton käänne

Tänä aikana, jolloin olen työstänyt tätä teemanumeroa hautajaisista, sai teema yllättävää ajan-kohtaisuutta, kun oma isäni yhtäkkiä sairastui ja kuoli muutaman viikon sairaalassaolon jälkeen.

Vaikka aihe on minulle koko ajan tuttu kaikkien pitämiäni hautajaisten kautta, sai aihe nyt toisen, henkilökohtaisen ulottuvuuden. Monet ajatukset täyttävät tietenkin jokaisen, joka on siinä tilanteessa, että läheinen omainen on mennyt pois. Yksi niistä ajatuksista on kysymys, voin-ko sallia itselleni, että ajattelen taivasta ja ikuisuutta, ja sillä tavalla antaa tilaa valolle ja ilolle surun keskellä. On ilmeistä, että

kristillisissä piireissä ei enää kovin paljoa puhuta taivaasta, ja siitä, mikä Jeesuksen opetuksessa saa niin paljon tilaa, taivaallisesta hääjuhlasta. Ehkä sen ajatellaan olevan liian tunteellista. Sitä paitsi mukana on ajatus, että kaikki eivät saa tulla mukaan, mikä ei ole suosittua kaikki hyväksyvässä ajattelussamme. Joku ehkä ajattelee, että se on syrjintää. Herää kysymys, pitäydymekö Raamatun opetuksessa vai nykyajan ajatustavassa. Raamatullinen ajatus on, että kaikki ovat kutsutut, mutta harvat ottavat kutsun vastaan.

Omalta osaltani haluan avautua valolle ja ilolle, ja antaa sen olla osa sitä, mitä surutyö antaa minulle. Minun ei tarvitse antaa asialle liian tunteellista väriä, mutta jälleennäkemisen ilo on mukana, samoin kuin ajatukset siitä hyvästä, mikä odottaa Jumalan läheisyydessä. Surutyö ei ole pelkästään rasittava ja surullinen prosessi, vaan aika, joka antaa minulle myös positii- vista energiaa. □

Livet vinner!

Jag sitter vid mitt arbetsbord och tittar ut genom fönstret. Det är kallt och allt är fruset ute. Allt ligger under en vit skrud av snö och is. Om det skulle vara mörkt och molnigt, skulle det se dystert och dött ut. Men nu skiner ju solen!

Talgoxar och blåmesar hoppar i buskarna och har börjat med sin vårsång. När jag går ut, känner jag hur solen värmer mina kinder. Det finns ljus och hopp i kylan, det finns sång i tystnaden, det finns liv i det som verkar dött.

Döden är någonting som väcker starka känslor i oss. Det stora okända, som vi inte vet så mycket om, men som vi alla kommer att möta en gång. Det skrämmer oss och gör oss osäkra. Döden är också ett centralt tema i kristendomen. Den kristna tron är ju byggd kring tanken på Jesus död och uppståndelse. Det är det som vi firar under påsken. Jesus måste dö för våra synder, och han uppstod så att vi alla kan få evigt liv.

Men döden i kristendomen är ingenting skrämmande eller ens helt okänt. I Bibeln jämför man döden ofta med sömn och vila före den kommande uppståndelsen (t.ex 1. Kor 15:6). Vi vet inte hur det ser ut i himlen, men vi kan lita på att det känns tryggt och härligt att få vara tillsammans med Gud och leva i värmen av hans kärlek.

Även om vi inte behöver vara oroliga för döden, är det ändå något som skiljer oss, åtminstone för en tid, från våra nära och kära. Att skiljas från sina närmaste och sina vänner gör oss vemodiga och sorgsna. Tillvaron verkar att mörkna och blir grå och livlös. Man känner sig kanske ensam och övergiven. Det är viktigt att sörja. Sorgen vi känner visar att personen som är borta har varit viktig för oss. Saknaden vi känner är ett tecken på att vi älskat den som är borta. Så skall det också vara. Att sörja någon hör till avskedsprocessen. Den är viktig när vi omorganiserar vår känslomässiga värld. Men samtidigt är det lika viktigt att komma ihåg att solen värmer våra kinder i vinterkylan, eller att talgoxen sjunger sin vårsång i den frosttäckta busken. Livet vinner! Livet är alltid närvarande! Det är livet som är grunden för kristendomen, inte döden. Livet vinner och livet finns hos Gud! ☐

» Det är viktigt att sörja. Sorgen vi känner är ett tecken på att vi älskat den som är borta. Att sörja någon hör till avskedsprocessen.

Elämä voittaa!

Istun työpöytäni takana ja katselen ulos ikkunasta. Ulkona on kylmää ja jäätynyttä. Maailma lepää lumisen ja jäisen peitteen alla. Jos olisi pilvistä ja pimeää, kaikki näyttäisi synkältä ja kuolleelta. Mutta nyt paistaakin aurinko!

Tali- ja sinitiaiset hyppivät pusikossa ja laulavat kevätlaulujaan. Kun menen ulos, tunnen auringon lämmittävän poskiani. Kylmyydessä on valoa ja toivoa. Hiljaisuudessa soi laulu. Siitä, mikä näyttää kuolleelta, löytyy elämää.

Kuolema herättää meissä voimakkaita tunteita. Suuri tuntematon, josta emme tiedä kovinkaan paljoa, mutta jonka kaikki tulemme joskus kohtaamaan. Se pelottaa meitä ja tekee meidät epävarmoiksi. Kuolema on myös keskeisesti esillä kristinuskossa, rakentuuhan uskomme sen ajatuksen ympärille, että Jeesus kuoli ja nousi kuolleista. Tätä me muistamme ja juhlistamme pääsiäisenä. Jeesuksen tuli kuolla meidän syntiemme puolesta ja hän nousi kuolleista, jotta me kaikki saisimme iankaikkisen elämän.

Kuolema ei kuitenkaan kristinuskossa ole pelottava tai edes täysin tuntematon. Raamatussa sitä verrataan usein uneen tai lepoon ennen tulevaa ylösnousemusta (esim. 1 Kor. 15:6). Emme tiedä miltä Taivaassa näyttää, mutta voimme luottaa siihen, että siellä on turvallista ja ihanaa elää yhdessä Jumalan kanssa, hänen rakkautensa lämmössä.

Vaikka meidän ei tarvitse kantaa huolta kuolemasta, on se samalla asia, joka ainakin joksikin aikaa, erottaa meidät lähimmistämme. Ero rakkaistamme ja ystävistämme tekee mielen haikeaksi ja olon surulliseksi. Maailmaa tuntuu tummuvan ja se muuttuu harmaaksi ja kuolleeksi. Tunnetta yksinäisyyttä ja hyljätystä tuloa. Surun kokeminen on tärkeää. Suru, jota tunnetta, kertoo että ihminen, joka on poissa, oli meille tärkeä. Kaipaus, jota tunnetta, on merkki siitä, että rakastimme poismennyt. Niin sen pitää ollakin. Sureminen on osa hyvästijättöprosessia. Sillä on tärkeä tehtävä tunteidemme tasolla tapahtuvassa maailmamme uudelleen järjestelyssä. Yhtä tärkeää on kuitenkin muistaa kuinka aurinko lämmittää poskia pakkassäässä, tai kuinka talitiaiset laulavat kevätlaulua jäätyneessä pensaassa. Elämä voittaa! Elämä on aina läsnä! Elämä on kristinuskon perusta, ei kuolema. Elämä voittaa ja elämä on Jumalan luona! □

» Surun kokeminen on tärkeää. Suru, jota tunnetta, kertoo että ihminen, joka on poissa, oli meille tärkeä. Kaipaus, jota tunnetta, on merkki siitä, että rakastimme poismennyt. Niin sen pitää ollakin. Sureminen on osa hyvästijättöprosessia.

Tankar och råd kring sorg och död

HILKKA OLKINUORA

>> Skall jag tänka på och planera för min egen begravning i något skede?

Att planera sin egen begravning kan kännas konstigt för din familj, men då det blir dags brukar det vara tacksamt att du har uttryckt din önskan om det blir kista eller urna.

Planering av begravningens utformning kan vara ett bra sätt att bearbeta tankar kring döden, i synnerhet om man vet att den är nära, men det är inte alls ett måste.

Dina närmaste tar sedan över då det är dags. Om du vill, kan du utse en person som tar huvudansvaret.

>> Vad gör jag då en närstående har dött?

Det praktiska varierar beroende på om döden har skett hemma eller på sjukhus. Hemifrån hämtar begravningsbyrån, sjukhusen har sina egna processer. Det kan möjligen behövas obduktion. Därför kan man inte genast bestämma begravningstiden. För att komma vidare i sorgen är det klokt att inte skjuta upp tidpunkten i onödan.

» Om den avlidne inte var medlem i kyrkan?

De flesta begravningar sker i kyrka eller kapell. Även om den avlidne inte har tillhört församlingen, kan hen få kyrklig begravning, om hen inte själv uttryckligen sagt att det är mot hens övertygelse. Då gäller en civil ceremoni.

» Vilka skall jag bjuda in?

Den avlidnes önskemål skall iakttas. Stort eller litet? Väntas släktingar från utlandet? Familjen gör antingen upp en lista och tar kontakt med släkt och vänner, eller så välkomnas alla i dödsannonsen vilken i så fall måste komma i tidningen i god tid.

Barn är egentligen lättare att ta med än man tror. En babyröst är en påminnelse om framtiden; barn kan med fördel komma med och se sig runt i kyrkan innan begravningen. Det är bra att ha en stödperson – mor, mor, fadder, vän – för barnet, så änkan, änklungen eller den dödes föräldrar kan sörja i fred. Barnen är ofta mer rädda för de vuxnas okontrollerade uttryck för sorg än t ex tanken om liket i kistan.

Om det finns spänningar och konflikter inom släkten, är begravningen den tidpunkt då de måste läggas åt sidan.

» Finns det något som heter begravningsetikett?

Jordfästningens gång beskrivs i kyrkans handbok. En del är obligatoriskt, en del är förhandlingsbart, och en del bestämmer du själv. Klädseln, till exempel, är hos oss vanligtvis mörka och täckande, helst lite finare, men i Sverige är det vanligt med ljusare klädsel.

Ett programblad är inte ett måste, men kanske nyttigt om jordfästningen blir på olika språk.

» Vad skall man säga vid kistan?

Alla församlingens anställda arbetar för att en begravning skall bli värdig och personlig. Prästens tal vid kistan utformas vanligen i allmänna ordalag, och då kan man ta upp det personliga vid minnesstunden.

Man kan läsa en vers och säga sin sista hälsning vid kistan, ifall familjen inte önskar att det sker i stillhet, då kanske under musik.

» Vad sker med den döde?

Vid själva begravningsakten säger prästen att Jesus Kristus skall uppväcka den döde på den yttersta dagen. Vi lämnar våra kära i Guds händer utan att spekulera om hens plats eller eviga öde. Reformatorn Martin Luther säger vackert och symboliskt: Vi vilar i Guds modersarmar i en sovkammare, och tiden, sådan som vi känner den, har slutat att existera. Så vi kan tryggt vänta på Kristi återkomst och det eviga livet.

» Musik var viktig för honom/henne. Vad skall spelas i kyrkan?

Musik är väldigt viktigt också vid jordfästningen. Kantorn är sakkännare och kan ge förslag, och dessutom kan man presentera egna önskemål. I begravningssamtalen med prästen kan man planera musikens plats i ceremonin.

» Hur är det med blommor nuförtiden?

Det var enklare förr: man lade sina kransar och buketter vid kistan i slutet av begravningsakten och tog dem med sig till gravplatsen i procession. Nu har man allt oftare blomsterhälsningar – med eller utan verser – i början. Då är det kanske lättare att koncentrera sig på själva ceremonin när blomsterhyllningen är över. Det har också blivit vanligare att alla lägger ned en enda blomma, som de anhöriga kanske har skaffat på förhand. Om detta bör begravningsgästerna informeras på förhand.

» Vad händer efter begravningen?

Det blir ofta väldigt tyst efter alla begravningsbestyr. Det är klokt att själv ta initiativ att bearbeta sorgen till exempel med att träffa människor och ta hand om sitt eget välmående.

Bouppteckningen måste vara klar tre månader efter dödsdatumet. Församlingen hjälper dig med släktutredningen.

» Hur orkar jag själv?

Sorgen har sin gång. Dina medmänniskor känner med dig, men orden känns ofta klumpiga. Öppna dig för sorgen om du bara kan: tala ut, om du vill, ta emot praktisk hjälp, lär dig känna igen även den tysta trösten. Det finns grupper för sörjande, och även musik, litteratur och natur kan hjälpa.

Sorg är ingen sjukdom, så det är inte självklart med sjukledighet eller medicinering, fast du kanske har övervägt att ta lugnande för att klara dig till exempel genom begravningen.

Saknaden är det pris vi betalar för kärleken här på jorden. Det aktiva sörjandet tar sin tid, och så småningom blir saknaden och minnena en del av vår vardag. Sorgen kommer och går i vågor, men snart kommer du inte längre att grubbla över dödsorsaken, utan tänker mer på det livs mening som ni delat.

Döden kan också ha varit grym, svår, orättvis. Eller upplever du att något viktigt blev osagt till den avlidne. Kanske känner du en lättnad och att döden kom som en befriare? Ju mer motstridiga dina känslor är, desto viktigare är möjligheten att bearbeta sorgen med någon du litar på, kanske en yrkesmänska. Tag då kontakt med församlingen eller hälsovården för att få hjälp. □

Ajatuksia ja neuvoja surusta ja kuolemasta

HILKKA OLKINUORA

>> Onko hyvä ajatella omia hautajaisiaan ja milloin?

Vaikka perhe saattaa kummastella omien hautajaistesi suunnittelua, he ovat yleensä tyytyväisiä siitä että olet ilmaissut toiveesi esimerkiksi tuhkauksesta, kun hautajaiset lopulta on järjestettävä.

Hautajaisten suunnittelu voi olla hyvä tapa tutkia omia ajatuksiaan mahdollisesti piankin lähestyvistä kuolemasta, mutta mikään pakko se ei ole.

Läheisimmät huolehtivat hautajaisista. Voit halutessasi nimetä vastuuhenkilön.

>> Mitä teen, kun läheiseni on kuollut?

Käytännöt vaihtelevat sen mukaan, onko kuolema kohdannut kotona vai sairaalassa. Kotoa hakee hautaistoimisto. Koska ruumiinavaus voi olla tarpeen, hautajaispäivästä voidaan päättää vasta kun hautauslupa on saatu.

Jotta surussa päästään eteenpäin, siunaustilaisuutta ei kannata lykätä kovin pitkään.

>> Jos vainaja ei kuulunut kirkkoon?

Useimmat siunaustilaisuudet ovat kappelissa tai kirkossa. Vainaja voidaan haudata omaisten toivomuksesta kirkollisin menoin, jos hän ei ole itse sitä nimenomaan kieltänyt. Tällöin hautais toimitetaan maallisin menoin.

>> Keitä kutsumme?

Vainajan toiveita on kunnioittaminen. Suuret vai pienet hautajaiset? Onko odotettava läheisiä ulkomailta? Kutsutaanko vieraat erikseen vai julkisesti kuolinilmoituksessa; siinä tapauksessa ilmoituksen tulee olla lehdessä ajoissa ennen hautausta.

Lasten mukanaolo ei ole ollenkaan mahdotonta. Vauvan ääni voi olla muistutus toivosta. Vanhemmat lapset voivat tutustua kirkkoon ja kysellä etukäteen. Vanhempien on voitava surra myös itse; onkin hyvä jos lapsilla on kirkossa tuttu ihminen, sukulainen tai vaikka kummi, tukenaan. Lapset pelkäävät usein enemmän aikuisten vahvoja surunilmaisuja kuin esimerkiksi ruumista arkussa.

On hyvä, jos perhe osaa jättää mahdolliset sisäiset jännitteensä sivuun kuoleman ääressä.

>> Onko olemassa hautajasetikettiä?

Hautaan siunaus tapahtuu kirkon käsikirjan mukaan. Osa siitä on muuttumatonta, osa on valinnaista, osasta voit päättää itse. Meillä esimerkiksi pukeudutaan perinteisesti peittävään mustaan tai tummaan, kun taas Ruotsissa toivotaan vaaleita vaatteita.

Käsiohjelmaa ei ole pakko tehdä, joskin se on hyödyllinen esimerkiksi kaksikielisissä hautajaisissa.

>> Mitä arkun äärellä sanotaan?

Kaikki tekevät parhaansa, että siunaustilaisuus on arvokas ja persoonallinen. Papin puhe arkun äärellä on usein luonteeltaan yleinen, muistotilaisuus on sitten henkilökohtaisten muistojen paikka.

Saattava seurakunta voi sanoa tervehdyksen sekä lukea värsyn kukkia laskiessaan, mikäli omaiset eivät ole toivoneet sen tapahtuvan hiljaisesti tai musiikin soudessa.

>> Missä kuollut nyt on?

Hiekan arkulle asettaessaan pappi sanoo, että Jeesus Kristus herättää vainajan viimeisenä päivänä. Jätämme rakkaamme Jumalan haltuun miettimättä, missä hän on siihen asti tai sen jälkeen. Martti Luther kuvasi itse vertauskuvallisesti, että vainaja on Jumalan äidinsylissä, umpikamarissa, ja odottaa turvallisesti Kristuksen jälleentulemistä ajattomassa ajassa.

>> Mitä musiikiksi kirkkoon?

Musiikki merkitsee siunaustilaisuudessa paljon. Kirkkomuusikoilla on taito löytää hyviä vaihtoehtoja, ja heidän kanssaan voi keskustella myös omista toiveista. Papin kanssa keskusteltaessa voi sopia musiikin paikan itse seremoniassa.

>> Miten nykyisin kukat tuodaan?

Perinteisesti kukat asetettiin arkulle siunauksen lopussa ja vietiin kulkueena mukana haudalle. Nykyisin kukkatervehdykset ovat usein myös alussa, mikä kenties mahdollistaa itse siunaukseen keskittymisen. Joskus toivotaan myös vain yhtä kukkaa, jonka perhe kenties on hankkinut kaikille valmiiksi; siitä on kerrottava tulijoille ajoissa.

>> Mitä hautajaisten jälkeen?

Hautajaisten järjestelyjen jälkeen kodin valtaa usein tyhjyys ja hiljaisuus. Omaisten on viisasta olla itse aloitteellisia, ottaa yhteyttä ihmisiin ja pitää huolta omasta hyvinvoinnista.

Perunkirjoitukseen, joka on tehtävä kolmen kuukauden kuluttua kuolinpäivästä, saa sukuselvitysavun kirkkoheranvirastosta.

>> Miten jaksan itse?

Suru kulkee kulkuaan. Ihmisten on ehkä vaikea pukea osanottoaan sanoiksi. Anna silti heille mahdollisuus. Jaksaisitko itse avautua vastaanottamaan myös käytännön avun tai muun sanattoman lohdutuksen? Ehkä löydät sopivan sururyhmän, lukemista tai musiikkia; kenties luonto lohduttaa?

Suru ei ole sairautta eikä siihen yleensä määrätä sairauslomaa tai lääkettä, vaikka se voi houkuttaa esimerkiksi hautajaisten läpi jaksamiseksi.

Suru on kokemamme kaipauksen hinta. Surun kipein vaihe vie aikansa, mutta asettuu hiljalleen osaksi uuta elämänvaihetta. Suru aaltoilee, mutta aikanaan huomaat ettet enää niinkään pohdi kuoleman syytä, vaan mietit yhdessä koetun elämän merkitystä.

Kuolema on voinut olla julma, vaikea ja epäoikeudenmukainen. Ehkä teillä jäi asioita kesken; ehkä olet kuolemasta helpottunut? Mitä vastakkaisempia tunteet ovat, sitä hyödyllisempää on käsitellä niitä jonkun kanssa, johon luotat, ehkä ammattilaisenkin, johon saat yhteyttä vaikka seurakunnan tai terveydenhuollon kautta. □

Praktisk information för dig som ordnar begravning i Ingå

Från församlingskansliet får du hjälp med uppgifter gällande själva begravningen, såsom reservering av tid och plats för jordfästningen och eventuell minnesstund samt reservering av präst och kantor.

Gravarna på Ingå gravgård grävs och täcks maskinellt. För att **gräva och täcka en grav** för en avlidne som vid sin bortgång var bosatt i Ingå faktureras 250 €, inte bosatt i Ingå 400 €. Graven täcks tillfälligt med ett särskilt lock på vilket kransar och blommor läggs ner. Församlingen täcker graven vanligtvis följande vardag. Återställning av graven görs då 3 månader har gått, vintertid undantagen. Borttagning av eventuella kantstenar är avgiftsfri medan tillbakasettningen av kantstenarna efter en begravning av en kommuninvånare kostar 250 €, utsocknes 400 €. Enligt en gammal tradition på Ingå gravgård gravsätts den avlidne med "ansiktet mot öster". Det betyder att blicken är mot öster, uppståndelsens riktning. Ifall detta medför tekniska problem i samband med gravgrävningen eller av andra orsaker, kan traditionen frångås.

Från och med 1.1.2016 rekommenderar kyrkorådet att på Ingå gravgårds områden I, II, III, IV, V (mellan kyrkan och muren) och IX (på grund av lerig jord) görs gravsättningar i första hand i form av urnebesättningar.

För att **gräva och täcka en urnegrav** för en avlidne bosatt i Ingå faktureras 50 €, inte bosatt i Ingå 100 €. Grav-sättningen av urnan sker på en separat överenskommen tidpunkt. En andakt kan hållas vid graven, alternativt kan du be vaktmästaren närvara. Anhöriga kan också helt på egen hand lägga ned urnan och täcka graven själv.

Askan kan alternativt sättas ned i en minneslund, där församlingens arbetare sätter askan på en icke angiven plats. Priset är 50 € för nedsättning av en kommuninvånarens aska, 100 € för utsocknes. På östra sidan om Stora Fagerö finns Ingå församlings vattenområde, där församlingen kan bevilja anhöriga tillstånd att (avgiftsfritt) strö aska i havet.

Samtliga priser som uppgetts ovan gäller tillsvidare och justeras vid behov årligen. □

För den evangelisk-lutherska kyrkans medlemmar är jordfästningen avgiftsfri, medan församlingen uppbär en hyra för kyrkan på 150 € då den avlidne inte tillhör en evangelisk-luthersk församling. Den präst som sköter jordfästningen kontaktar anhöriga så snart som möjligt för att komma överens om tidpunkt för ett förrättningsamtal, där jordfästningen förbereds gemensamt. Både präst och kantor kan tillfrågas om medverkan vid minnesstunden. Om du önskar anlita någon annan än vår församlings präst och/eller kantor, är det bra att i förväg komma överens om eventuell reseersättning direkt med dem.

Begravningsbyrån hjälper dig att välja kista och vid behov urna. Begravningsbyrån koordinerar kistläggningen och ansvarar för transporterna av den avlidne. Kontakten till församlingen kan givetvis även ske via begravningsbyrån men vi hjälper dig gärna direkt.

Du kan besöka oss på församlingskansliet eller kontakta oss per telefon.

Att **ringa i kyrkklockorna** är en gammal kyrklig tradition som tillkännager att en församlingsmedlem avlidit. Själaringen sker på en vardag kl. 11, enligt överenskommelse.

Om du vill **ordna en minnesstund** i församlingshemmet (rymmer max 100 pers.) eller i Prästgården (max 40 pers.) uppbärs en hyra på 100 € då den avlidne vid sin bortgång var medlem i Ingå församling. Vid ordnande av minnesstund för andra än Ingå församlings medlemmar är hyrans storlek 200 €. I hyran ingår användning av köket. Personal eller städning ingår inte i priset. En tilläggsavgift på 30 € uppbärs om du önskar använda församlingens borddukar.

En **gravplats för en kista kostar** 350 €/plats då den avlidne vid sin bortgång var bosatt i Ingå. Gravrätten är ikraft 25 år. Om den avlidne inte var bosatt i Ingå är motsvarande pris 650 €/plats. Det är möjligt att i samband med dödsfallet köpa ytterligare en plats bredvid. Om det finns en grav från tidigare kontrollerar kansliet att gravrätten är ikraft under den tid då graven skall vara orörd, dvs. 25 år framåt. Förlängning av gravrätten utgör 14 €/år/gravplats. En urnegrav (plats för 4–5 urnor) för 25 år kostar 125 € då den avlidne vid sin bortgång var bosatt i Ingå. Om den avlidne inte var bosatt i Ingå är urnegravens pris 300 €. Frontveteraner och deras makar befrias från avgifterna för de första 25 åren.

Käytännön tietoa sinulle, joka järjestät hautajaisia Inkoossa

Seurakunnan kansliasta saat apua ja tietoa hautajaisten järjestämisestä, mm. voit varata ajan ja paikan siunaukselle ja mahdolliselle muistotilaisuudelle, ja voit varata papin ja kanttorin.

Evangelisluterilaisen kirkon jäsenille haudataan siunaaminen on maksuton, mutta seurakunta laskuttaa kirkon vuokran 150 € silloin kun vainaja ei kuulu evangelisluterilaiseen seurakuntaan. Pappi, joka hoitaa siunauksen, ottaa yhteyttä omaisiin niin pian kuin mahdollista, ja sovitaan toimituskeskustelusta, jossa siunaustilaisuus valmistellaan yhteisesti. Sekä pappia että kanttoria voi pyytää mukaan muistotilaisuuteen. Jos haluat pyytää jotain muuta, kuin seurakuntamme pappia ja/tai kanttoria, on hyvä sopia etukäteen mahdollisesta matkakorvauksesta heidän kanssaan

Hautaustoimisto auttaa sinua valitsemaan arkun ja tarvittaessa uurnan. Hautaustoimisto huolehtii vainajan arkkunlaitosta ja vastaa vainajan kuljetuksista. Yhteydenotto seurakuntaan voi toki tapahtua myös hautaustoimiston kautta, mutta autamme sinua mielellämme suoraan. Voit käydä luonamme seurakunnan kansliassa tai ottaa yhteyttä meihin puhelimitse.

Kirkonkellojen soittaminen on vanha kirkollinen perinne, joka ilmoittaa, että seurakunnan jäsen on kuollut. Sielunkellojen soitto tapahtuu arkipäivänä klo 11, sopimuksen mukaan.

Jos haluat **järjestää muistotilaisuuden** seurakuntakodilla (mahtuu enin-

tään 100 hlöä) tai Pappilassa (enintään 40 hlöä), laskutamme 100 € vuokran, silloin kun vainaja oli kuollessaan Inkoon seurakunnan jäsen. Järjestettäessä muiden kuin Inkoon seurakunnan jäsenen muistotilaisuutta, on vuokra 200 €. Vuokraan sisältyy keittiön käyttö. Henkilökunta tai siivous ei sisälly hintaan. 30 € lisämaksu laskutetaan, jos haluat käyttää seurakunnan pöytäliinoja.

Arkkuhautapaikka maksaa 350 €/paikka kun vainaja asui kuollessaan Inkoossa. Hautaoikeus on voimassa 25 vuotta. Jos vainaja ei asunut Inkoossa, on vastaava hinta 650 €/paikka. Kuolemantapauksen yhteydessä on mahdollista ostaa kaksi vierekkäistä hautapaikkaa. Jos suvulla on ennestään haudata, kansliassa tarkistetaan, että hautaoikeus on voimassa sen ajan, jolloin haudan täytyy olla koskematon, ts. 25 vuotta eteenpäin. Hautaoikeuden pidentäminen maksaa 14 €/v/hautapaikka. Uurnahauta (tilaa 4-5 uurnalle) 25 vuodeksi maksaa 125 € kun vainaja oli kuollessaan inkoolainen. Jos vainaja oli ulkopaikkakuntalainen, on uurnahaudan hinta 300 €. Rintamaveteraanit ja heidän puolisonsa ovat vapautettuja hautapaikkamaksuista ensimmäiset 25 vuotta.

Inkoon hautausmaalla haudat kaive-

taan ja peitetään koneellisesti. **Haudan kaivamisesta ja peittämisestä** laskutetaan 250 €, kun vainaja oli kuollessaan inkoolainen, ja 400 € jos hän oli ulkopaikkakuntalainen.

Hauta peitetään tilapäisesti erityisellä kannella, jonka päälle kukat laskeaan. Seurakunta peittää haudan tavalisesti seuraavana arkipäivänä. Haudan kuntoonlaitto tehdään, kun 3 kuukautta on kulunut, poikkeuksena talviaika. Mahdollisten reunakivien pois ottaminen on maksutonta, kun taas reunakivien takaisin laittaminen hautajaisten jälkeen maksaa 250 €, kun vainaja oli inkoolainen, ja 400 €, kun vainaja oli ulkopaikkakuntalainen. Vanhan perinteen mukaisesti Inkoon hautausmaalla haudataan vainaja ”kasvot itään päin”. Se tarkoittaa, että katse on itään, ylösnousemuksen suuntaan. Jos tämä aiheuttaa teknisiä ongelmia haudankaivuun yhteydessä tai muista syistä, perinteestä voidaan poiketa. 1.1.2016 lähtien kirkkoneuvosto suosittelee, että Inkoon hautausmaan alueilla I, II, III, IV, V (kirkon ja muurin välissä) ja IX (savimaan vuoksi) tehdään hautauksia ensisijaisesti uurnahautauksina.

Uurnahaudan kaivamisesta laskutetaan 50 €, kun vainaja oli kuollessaan inkoolainen, ja ulkopaikkakuntalaisilta 100 €. Uurnan hautaaminen tapahtuu erikseen sovittavana ajankohtana. Haudalla voidaan pitää hartaus, vaihtoehtoisesti voit pyytää vahtimestaria olemaan paikalla. Omaiset voivat myös keskenään laskea uurnan, ja peittää haudan itse.

Tuhka voidaan vaihtoehtoisesti laittaa muistolehtoon, jolloin seurakunnan työntekijät kaivavat tuhkan alueelle, jolla ei ole tiettyjä määriteltyjä paikkoja. Hinta on 50 € kuntalainen, 100 € ulkopaikkakuntalainen. Stora Fagerösaaren itäpuolella on seurakunnan vesialue, jonne seurakunta voi myöntää luvan (maksutta) tuhkan sirotteluun mereen.

Kaikki hinnat jotka on mainittu yllä, ovat voimassa toistaiseksi ja ne tarkistetaan tarvittaessa vuosittain. □

Anhöriga kan antingen själva ha hand om skötseln av en grav, eller överlåta den åt församlingen att skötas. Man kan göra ett avtal om skötsel av en grav för ett, fem eller tio år.

Om ett avtal ingås för ett år, kan de anhöriga själva plantera blommorna om de så önskar.

I skötselavtalen för fem och tio år ingår alltid också blommorna.

Anhöriga kan antingen själva ha hand om skötseln av en grav, eller överlåta den åt församlingen att skötas.

Man kan göra ett avtal om skötsel av en grav för ett, fem eller tio år.

Om ett avtal ingås för ett år, kan de anhöriga själva plantera blommorna om de så önskar.

I skötselavtalen för fem och tio år ingår alltid också blommorna.

Skötsel för en gravplats för ett år utan blommor kostar 60 € och med blommor 80 €, skötsel för fem år kostar 400 € och skötsel för tio år 880 €. Om graven är två gravplatser bred, kostar ett års skötsel utan blommor 90 € och med blommor 120 €, fem års skötsel kostar 600 € och tio års skötsel 1320 €.

Förfrågningar och gravarnas skötselavtal: Seija Korhonen, tfn 09 2219 0313, 050 3100 211, seija.korhonen@evl.fi.

Upphörd gravrätt

Då gravrätten (25 år) håller på att gå ut, har de anhöriga möjlighet att förlänga gravrätten, 14 €/år/gravplats. Gravrätt kan inlösas för högst 25 år framåt. Om

gravrätten inte förlängs, återgår graven till församlingen. För att undvika missförstånd: ingen begravd kommer att grävs upp då 25 år har gått. Under den tiden har kroppen och kistan hunnit förmultna. På samma plats kan man efter det begrava en annan avliden.

Avgifterna för gravplats

Med avgifterna för gravplats underhålls begravningsplatsens gemensamma kostnader: gräsklippning, underhåll av gångarna, skötsel av träd, belysning, vatten, insamling av skräp, krattning av löv och kvistar, snöplogning, grundande av nya begravningsplatsområden vid behov mm. Stråvan är att finansieringen från staten och avgifterna för gravplatserna skulle täcka begravningsplatsernas underhållskostnader, så att kyrkskatten inte skulle behöva användas för begravningsplatserna. Att upprätthålla begravningsplatserna hör till kyrkans samhällliga uppdrag, och därför är det mera riktigt att samhället, och alla de vars anhöriga har begravts på vår begravningsplats – också de, som inte är församlingens

medlemmar – betalar lika mycket för begravningsplatsernas underhåll. Det vore fördelaktigt för församlingsmedlemmarna att gravplatsavgifterna tillsammans med statsfinansieringen skulle täcka kostnaderna för skötseln av begravningsplatsen. Då skulle kyrkskatten inte behöva användas för skötsel av begravningsplatsen, utan med medlemmen kunde istället utföras andligt arbete, vilket är församlingens egentliga mening.

Flaggade gravar

För närvarande har vi i bruk tre färgers flaggor för att informera om olika saker: vita där vi uppmanar att ombesörja gravens skötsel, orange för att markera att gravstenen lutar farligt och kräver åtgärder samt blåa flaggor på de gravar vars gravrätt har upphört/håller på att gå ut. Vi tar också kontakt per brev till ifrågasvarande gravars gravrättsinnehavare, om vi har kontaktuppgifterna. □

Omaiset voivat joko itse huolehtia haudan hoidosta, tai antaa se seurakunnan hoidettavaksi. Haudan hoidosta voi tehdä sopimuksen yhdeksi, viideksi tai kymmeneksi vuodeksi.

Jos sopimus tehdään yhdeksi vuodeksi, omaiset voivat halutessaan itse istuttaa kukat.

Viiden ja kymmenen vuoden hoitosopimukseen sisältyy aina myös kukat.

Omaiset voivat joko itse huolehtia haudan hoidosta, tai antaa se seurakunnan hoidettavaksi.

Haudan hoidosta voi tehdä sopimuksen yhdeksi, viideksi tai kymmeneksi vuodeksi.

Jos sopimus tehdään yhdeksi vuodeksi, omaiset voivat halutessaan itse istuttaa kukat.

Viiden ja kymmenen vuoden hoitosopimukseen sisältyy aina myös kukat.

Yhden hautapaikan vuoden hoito ilman kukkia maksaa 60 € ja kukkien kanssa 80 €, viiden vuoden hoito maksaa 400 € ja kymmenen vuoden 880 €. Jos hauta on kaksi hautapaikkaa leveä, maksaa yhden vuoden hoito ilman kukkia 90 € ja kukkien kanssa 120 €, viiden vuoden hoito maksaa 600 € ja kymmenen vuoden hoito 1320 €.

Tiedustelut ja hautojen hoitosopimukset: Seija Korhonen, puh. 09 2219 0313, 050 3100 211, seija.korhonen@evl.fi.

Päättynyt hautaoikeus

Kun hautaoikeus (25 v) on päättymässä, omaisilla on mahdollisuus lunastaa lisää

hautaoikeutta, 14 € / v / hautapaikka. Hautaoikeutta voi lunastaa enintään 25 vuodeksi eteenpäin. Jos hautaoikeuteen ei lunasteta lisääaikaa, hauta palautuu seurakunnalle. Väärinkäsitysten välttämiseksi: ketään haudattua ei kaiveta ylös kun 25 vuotta on kulunut. Siinä ajassa ruumis ja arkku ovat ehtineet maatua. Samaan paikkaan voidaan sen jälkeen haudata toinen vainaja.

Hautapaikkamaksut

Hautapaikkamaksuilla ylläpidetään hautausmaan yhteisiä kustannuksia: nurmikoneleikkuu, käytävien kunnossapito, puiden hoito, valaistus, vesi, roskien kerääminen, lehtien ja risujen haravointi, lumenauraus, uusien hautausmaalueiden perustaminen tarvittaessa yms. Pyrkimyksenä on, että valtiolta saatava rahoitus ja hautapaikkamaksut kattaisivat hautausmaiden ylläpitokustannukset, jotta kirkollisveroja ei tarvitsisi käyttää hautausmaihin. Hautausmaiden ylläpitäminen on kirkon yhteiskunnallinen tehtävä, ja siksi on oikeampaa, että yhteiskunta, ja kaikki ne, joiden omiaisia

on hautausmaallemme haudattu – myös ne, jotka eivät ole seurakunnan jäseniä – maksavat yhtä lailla hautausmaiden ylläpitämisestä. Olisi seurakuntalaisten etu, että hautapaikkamaksut olisivat sen verran korkeat, että ne riittäisivät yhdessä valtionrahoituksen kanssa kattamaan hautausmaan kulut. Silloin kirkollisveroja ei tarvitse laittaa hautausmaan hoitoon, vaan niillä voidaan tehdä seurakunnan hengellistä työtä, mikä on seurakunnan varsinainen tarkoitus.

Liputetut haudat

Tällä hetkellä meillä on käytössä kolmen värisiä lippuja tiedottaaksemme eri asioista: valkoisia joissa kehoitetaan huolehtimaan haudan hoidosta, oransseja sen merkiksi että hautakivi on vaarallisesti vinossa ja vaatii toimenpiteitä, sekä sinisiä lippuja niillä haudoilla, joiden hautaoikeus on loppunut/loppumassa. Otamme myös yhteyttä kirjeitse kyseisten hautojen hautaoikeuden haltijaan, mikä yhteystiedot löytyvät meiltä. □

Gaudeten 15 -vuotisjuhlakonsertti 19.4.2018

Inkoon seurakunnan naiskuoro Gaudete perustettiin keväällä 2002, joten oikeastaan 2018 on jo sen 16. toimintavuosi. Vuonna 2017 vietettiin kuitenkin kahta muuta suurta juhlaa, nimittäin reformaation 500-vuotisjuhlaa sekä itsenäisen Suomen 100 vuotisjuhlaa, jonka vuoksi Gaudeten juhlakonsertti sopii paremmin tälle keväälle.

Haastattelin juttua varten yhtä kuorolaista, **Camilla Strömbergiä**, joka on laulanut Gaudetessa alusta asti. Camilla aloitti oman kuorolaulajan uransa jo 15-vuotiaana Helsingin Vanhan kirkon kuorossa. Inkoon seurakunnan kuoroissa hän on laulanut koko aikuisikänsä lukuunottamatta lyhyitä jaksoja, jolloin lapset olivat pieniä. Yhteensä Camillalla on siis kuorolaulukokemusta jo yli 40 vuoden ajalta!

Mikä saa kuorolaisen tulemaan uskollisesti harjoituksiin vuosi toisensa jälkeen?

- Harjoituksiin on aina mukavaa tulla. Kuoron muut "tytöt" ovat ihania, ja heidän kanssaan nauretaan ja puhutaan muustakin. Kuoron ohjelmisto on vaihteleva ja joskus turhan vaativakin, mutta kuitenkin aina hienoa musiikkia. Erityisesti pidän torstai-illan messuista, joissa Gaudete on aina mukana. Kirkkoon on niin ihanaa tulla!

Itse kuoronjohtajana haluan nostaa esiin Gaudeten roolin seurakunnan suomenkielisessä jumalanpalvelustyössä. Varsinkin kuoron alkuaikoina ennen suomenkielisen messun alkua jännitimme papin kanssa lähes joka kerta, tuleeko messuun ketään ja pystymmekö pitämään sen. Gaudeten tehtävänä onkin alusta asti ollut laulaa lähes kaikissa suomenkielisissä messuissa kesää lukuunottamatta.

Näenkin asian niin että kuoron läsnäolo jumalanpalveluksessa on yksi niistä asioista, jotka ovat vaikuttaneet positiivisesti suomenkielisten messujen kävijämääriin.

Naiskuorossa on hyvää naisenergiaa! Viikoittaisissa harjoituksissa puurretaan kunnianhimoisesti mutta kuitenkin rennolla otteella. Ohjelmisto vaihtuu nopeaan tahtiin, ja joskus harjoitteluaikaa yhtä teosta kohti on turhankin vähän. Gaudete on kuitenkin pienestä koostaan huolimatta sitkeä ja taitava, ja sopeutuu nopeasti kuoronjohtajansa äkkinäisiin käännöksiin!

Inkoon seurakunnan puolesta onnitelen lämpimästi 15+1 -vuotiasta! Seurakuntamme voi onnitella itseään siitä, että meillä on paljon hyviä ja uskollisia kuorolaulajia, jotka haluavat antaa aikaansa musiikkityöhön, ja jotka kokevat messuihin osallistumisen tärkeäksi.

Gaudete esiintyy juhlakonsertissaan 19.4.2018 klo 19. Mukana myös Guldskantenin tytöt. Ohjelmassa on mm. Felix Mendelssohnin, Gabriel Faurén ja Michael Bojesenin musiikkia. **Vapaa pääsy ja ohjelmalehtinen.**

MARIANNE GUSTAFSSON BURGMANN

Änglar kommer i olika skepnader

Det här handlar om familjen Bloom; pappa Cameron, fotograf, mamma Sam, sportig hemmafru, fyra söner. De bor i Sidney, Australien. Deras största intresse var att resa, gärna långt bort.

Resorna fick ett våldsamt slut när Sam störtade ner i en ravin under en utfärd i Thailand. Hon fick svåra ryggmärgsskador och flera andra blessyrer; när hon efter sju månader fick åka hem sade läkaren att hon inte skulle kunna gå längre. Hon var förlamad från midjan neråt.

Det blev en sorgens tid i hemmet. Sam kunde inte försona sig med situationen, försjönk alltmer i förtvivlan och depression. Trots familjens alla försök att varligt få Sam tillbaka till livsmodet, inte helt det forna, men kanske en annan form. Men det hjälpte inte Sam, som sjönk allt djupare in i sin depression.

Det var då den lilla flöjtkråkan kom.

En av pojkarna hade hittat en illa skadad fågelunge under ett träd, tog hem den och lade den i ett bo av en stickad mössa för att hålla fågeln varm. Den matades varje timme men till en början fanns inte mycket hopp om att den skulle överleva med sin brutna vinge och allmänna svaghet. Det var en flöjtkråka och döptes av pojkarna till Penguin Bloom och betraktades som en lillasyster, som småningom tycktes repa sig och lämna sin varma mössa.

Cameron samlade en mängd fotografier av fågeln, efterhand som den kryade på sig. Den kunde röra sig fritt i hemmet och senare också utomhus, men när den märkte att det fanns en an-

nan invalid i huset, mamma Sam, försökte den knyta bekantskap med henne, dock utan framgång. Men envis och mycket nyfiken som Penguin var fick dessa två lemmalytta kontakt med varandra, vilket likt en välsignelse åstadkom en förändring i Sams tillstånd; saktat fick hon något av sitt forna livsmod tillbaka i umgänget med Penguin.

Familjen åsåg med glädje framstegen, både med Sam och med fågeln. Cameron skriver i boken som kom ut 2017; ”man kunde ofta höra dessa två föra ett hemligt och intimt samtal med varandra...”

En flöjtkråka kan leva upp till tjugo år och har en underbar sångröst. Den visste alltid när pojkarna skulle komma hem från skolan och tog emot dem med att sitta i ett träd och sjunga – och de försökte svara!

Illustration Dorrit Krook

Två år bodde Penguin Bloom hos familjen, lärde sig flyga i deras vardagsrum, var aldrig instängd utan bodde det sista året i ett träd på gården. Den såg som sin uppgift att umgås med Sam i första hand – Sam fick sitt skratt tillbaka och jag antar att fågeln då förstod att hon hade kommit tillbaka till livet. Inte precis till det forna livet när hon var frisk, men ett annat, tack vare en liten fågel och familjens omsorg. Sam fann ett sätt att ofta bli fri från rullstolen genom att börja paddla kajak och deltog snart i tävlingar.

Boken, dess text och i synnerhet bilderna på varannan sida, har lämnat lyckliga spår i mitt sinne. Boken kommer att filmas – jag vet vem som är i stjärnrollen! □

FÖRSAMLINGSVAL 2018

min kyrka

Nästa församlingsval hålls 18.11.2018 med temat **Min kyrka**. Förhandsröstningens tidpunkt är 6–10.11.2018. I valet väljs ett nytt kyrkofullmäktige i församlingen som under nästa period i Ingå har 15 platser. Genom att ställa upp som kandidat i din egen församling och genom att rösta kan du vara med och påverka. Rösträtt har alla församlingsmedlemmar som fyllt 16 år.

Vem kan vara kandidat i församlingsvalet?

Till kandidat kan uppställas konfirmerad medlem av församlingen, som

- ▶ fyller 18 år senast 18.11.2018.
- ▶ som har blivit församlingsmedlem senast 17.9.2018.
- ▶ som ger ett personligt skriftligt medgivande att bli kandidat
- ▶ är känd för sin kristna övertygelse.

Kandidatuppställningen avslutas 17.9.2018.

SEURAKUNTAVAALIT 2018

minun kirkkoni

Seuraavat seurakuntavaalit järjestetään 18.11.2018 teemalla **Minun kirkkoni**. Ennakoäänestyksen ajankohta on 6.–10.11.2018. Vaaleissa äänestetään uutta kirkkovaltuustoa seurakuntaan jossa Inkoossa seuraavan kauden aikana on 15 paikkaa. Asettumalla ehdokkaaksi omassa seurakunnassasi ja äänestämällä voit vaikuttaa. Äänestys oikeus on kaikilla seurakunnan 16 vuotta täyttäneillä jäsenillä.

Kuka voi olla ehdolla seurakuntavaaleissa?

Ehdokkaaksi voi asettua konfirmoitu kirkon jäsen, joka

- ▶ täyttää 18 vuotta viimeistään 18.11.2018.
- ▶ on seurakunnan jäsen viimeistään 17.9.2018.
- ▶ antaa kirjallisen suostumuksen ehdokkaaksi asettumisesta
- ▶ on kristillisestä vakaumuksestaan tunnettu.

Ehdokasasettelu päättyy 17.9.2018.

28.1 firades missionsdag med besök av församlingens tidigare kyrkoherde, Torsten Sandell, med fru. Torsten predikade i högmässan och Tua berättade och visade bilder om deras arbete i Istanbul.

28.1. vietettiin lähetyspäivää, ja seurakunnan edellinen kirkkoherra Torsten Sandell ja hänen vaimonsa kävivät vierailulla. Torsten saarnasi messussa ja Tua kertoi ja näytti kuvia heidän työstään Istanbulissa.

Margareta Åkesson besökte syföreningen 7.2 och berättade om stickning. Hon hade med sig en stor utställning med stickade produkter som besökarna kunde bekanta sig med. Ett 30-tal mötte upp och tog del av samlingen.

Margareta Åkesson kävi 7.2. kertomassa kutomisesta. Hänellä oli mukanaan suuri näyttely, jossa oli erilaisia kudottuja tuotteita, joihin kävijät saivat tutustua. Kolmisenkymmentä henkeä osallistui tilaisuuteen ja tutustui näyttelyyn.

På Kyndelsmässodagen 4.2 hölls familjegudstjänster på båda språken. Besökarna fick göra ett ljusslott tillsammans, och resultatet för den svenska finns på bilden.

Kynttilänpäivänä 4.2. pidettiin perhejumalanpalvelukset kummallakin kielellä. Kävijät saivat tehdä yhdessä kynttilällinnan. Ruotsinkielisen perhejumalanpalveluksen tuotos on kuvassa.

På sportlovet hölls skriftskolläger för en av de svenska grupperna. Av bilderna kan man se att det inte bara handlade om lektioner. Vädret var fint, och uteaktiviteterna var många.

Talvilomalla pidettiin rippileiri yhdelle ruotsinkieliselle ryhmälle. Kuvista näkee, että ei ainoastaan pidetty oppitunteja. Sää oli hieno, ja ulkotoimintaa oli paljon.

Gudstjänster under våren 2018

INGÅ KYRKA

- Sö 18.3** Marie bebådelsedag.
Högmässa med konfirmation kl. 10.
- Sö 25.3** Palmsöndag. Gudstjänst som
radieras kl. 10.
- To 29.3** Skärtorsdag. Skärtorsdagsmässa kl. 19.
- Fre 30.3** Långfredag. Korsvägsandakt kl. 10.
- Sö 1.4** Påskdagen. Högmässa kl. 10.
- Sö 8.4** Högmässa med besök av
Gideoniterna kl. 10.
- Sö 22.4** Tvåspråkig högmässa kl. 10.
- Sö 29.4** Högmässa kl. 10.
- Sö 6.5** Högmässa kl. 10.
- To 10.5** Kärleksmåltid i församlingshemmet kl. 18.
- Sö 20.5** Pingstdagen. Tvåspråkig högmässa kl. 10.
Uppvaktning vid hjältegravarna i
Ingå kl. 11.30, i Degerby kl. 12 och
i Västankvarn kl. 12.30.
- Sö 27.5** Högmässa med konfirmation kl. 10.
- Sö 3.6** Högmässa kl. 10.

DEGERBY KYRKA

- Må 2.4** Påskannandag. Högmässa kl. 10.
- Sö 15.4** Högmässa kl. 10.
- Sö 13.5** Morsdag. Högmässa kl. 10.

Jumalanpalvelukset keväällä 2018

INKOON KIRKKO

- To 29.3** Kiirastorstai. Kiirastorstain messu klo 20.
- Su 1.4** Pääsiäispäivä. Messu klo 12.
- Su 22.4** Kaksikielinen messu kl 10.
- Su 6.5** Messu klo 12.
- Su 20.5** Helluntaipäivä. Kaksikielinen messu klo 10.
Seppeleenlasku sankarihaudoilla
Inkoossa klo 11.30, Degerbyssä klo 12
ja Västankvarnissa klo 12.30.
- Su 3.6** Messu klo 12.

Illtamessut Inkoon kirkossa torstaisin klo 19 seuraavasti: 17.5.

Musik i sommarkvällen

i Ingå kyrka, onsdagar kl. 19

- 6.6** Sebastian Silén, violin
Markus Sarantola, altviolin
Seohee Choi, cello och
Satu Elijärvi, piano
- 20.6** KIC/K-ensemble/ Kirkkonummen kamarimuusikot:
Kaisa Ranta, sopran
Anne-Marie Åström, violin och
Maija Parko, piano
- 4.7** Marianne Gustafsson Burgmann, orgel
- 18.7** Gustav Nyström, piano
- 1.8** Agnes Goerke, orgel
- 15.8** Esa Pietilä, saxofon

Kesäillan musiikkia

Inkoon kirkossa, keskiviikkoisin klo 19

- 6.6** Sebastian Silén, viulu
Markus Sarantola, alttoviulu
Seohee Choi, sello ja
Satu Elijärvi, piano
- 20.6** KIC/K-ensemble/ Kirkkonummen kamarimuusikot:
Kaisa Ranta, sopraano
Anne-Marie Åström, viulu ja
Maija Parko, piano
- 4.7** Marianne Gustafsson Burgmann, urut
- 18.7** Gustav Nyström, piano
- 1.8** Agnes Goerke, urut
- 15.8** Esa Pietilä, saksofoni

Musikandakter

i Fagervik kyrka, söndagar kl. 18

- 10.6** Flöjttrio WaCava
- 8.7** Tony Wuorinen, sång
- 12.8** Hanna Noro, sång och flöjt

Musiikkihartaudet

Fagervikin kirkossa, sunnuntaisin klo 18

- 10.6** Huilutrio WaCava
- 8.7** Tony Wuorinen, laulu
- 12.8** Hanna Noro, laulu ja huilu

*Glad påsk!
Iloista pääsiäistä!*